

DISCURS DE L'ALUMNE DANIEL PONS, DE BIOQUÍMICA

Bon vespre a tots,

Vull agrair la confiança que han dipositat en mi tots els responsables d'aquesta cerimònia de graduació. És un gran honor representar tots els estudiants que avui ens graduam.

Quan m'ho varen proposar, em vaig plantejar si jo era la persona indicada per fer-ho, ja que a mi m'han preparat per fer ciència i no per a la narrativa, però tot d'una em vaig adonar que aquesta xerrada havia de donar veu a tots els meus companys, i per tant, a pensaments comuns, que no saben de narrativa sinó de sentiments i experiències viscudes.

Hem de ser conscients que avui és el punt i a part d'una important etapa de les nostres vides. Han estat anys de posar colzes, d'aprenentatge profitós, de sofriment durant els exàmens, de matinades per trobar un lloc a la biblioteca, d'assistència a conferències i cursos, de formar part de l'equip d'alumnes col·laboradors, de carreres per emplenar papers; però també de berenars al bar jugant a truc, de descansos entre classe i classe, de biofestes, de vacances, de llibertat. Coses de les quals a partir d'ara serà difícil de gaudir, però que han establert les bases per a experiències futures.

Per això, aquests moments són de sentiments confrontats: per una banda, la felicitat per haver aconseguit una meta, i per l'altra, la tristesa i la incertesa de no saber què serà de nosaltres d'aquí a no res. Començam una nova etapa, però els records ens quedaran per sempre.

Podríem fer un viatge en el temps i retrocedir fins al primer dia de classe: nervis, inseguretat, desubicació, però sobretot molta il·lusió. Una de les primeres lliçons que vaig aprendre aquell dia, que m'acompanyarà per sempre i que podríem aplicar a tots els àmbits de la nostra vida, és que la paciència és la mare de la ciència. Per això, encara que les coses no surtin a la primera, ens hem d'aixecar una, dues i les vegades que siguin necessàries fins a aconseguir els objectius que ens proposem. La Universitat ens ensenya això, no sols ens forma acadèmicament, sinó també com a persones. Entràrem com uns adolescents que encara dúiem la motxilla de l'institut i el panet de sobrassada per berenar i sortim com a vertaders professionals, amb una maleta d'ordinador portàtil, però sobretot sortim capaços d'afrontar tots els reptes que se'ns plantegin.

Encara que tot això ho hem aconseguit amb molt d'esforç i sacrifici, hem d'agrair a molta gent tot el que han fet per nosaltres durant tots aquests anys, començant, sens dubte, per les nostres famílies, que en molts de casos ens han finançat els estudis i han aguantat tots els nostres histerismes durant l'època d'exàmens. Pares i mares, germans i germanes, padrins i padrines, i la resta de la família, no sols de sang, sinó també la política, vosaltres heu estat un suport constant, i aquest títol que avui rebem també és vostre. Igual que de tots els nostres amics i parelles, que s'han alegrat amb nosaltres

quan aprovàvem i també ens han animat quan suspeníem. A tots ells, moltes gràcies.

També vull mencionar tots els professors, aquelles persones que dediquen una part molt important de la seva vida a l'ensenyament i que ens han guiat en aquest camí tan difícil. Ells també han tingut molta paciència amb nosaltres: qui no ha anat a una tutoria el matí abans d'un examen?, o qui no ha anat a una revisió amb l'esperança de treure unes quantes dècimes més?, però segurament són pocs els qui han sabut agrair el que han fet per nosaltres.

Gràcies també a tota la direcció de la Universitat, com també a l'equip rectoral, que contribueixen que la UIB continuï creixent, i una prova d'això és que recentment ha estat seleccionada per a l'obtenció de la qualificació de Campus d'Excel·lència Internacional, fet que suposa un reconeixement important a la qualitat de l'ensenyament, la recerca, la innovació i la transferència que es duen a terme a la Universitat.

Gràcies a les facultats, a les escoles, a tots els departaments, per la insuperable feina que fan contribuint a la millora del coneixement i l'ensenyament. Volia fer menció especial d'allò que ocorre als nostres departaments de Biologia i de Biologia Fonamental i Ciències de la Salut, que m'imagín que és el que passa a tots. Ens convertim en una vertadera família: des dels estudiants als professors, passant per tot el personal d'administració i serveis. Tothom es coneix i hi ha un ambient extraordinari.

Finalment, i no per això menys important, vull agrair a tota la societat l'esforç realitzat perquè tots nosaltres puguem estudiar en una Universitat pública pagant una mínima part del cost dels estudis. A més, molts de nosaltres hem pogut gaudir de beques o en gaudirem per continuar els estudis, tot això gràcies a totes les persones que paguen religiosament els impostos, a les quals hem d'estar agraïts, i els hem d'assegurar que no podien haver fet una millor inversió, perquè vertaderament nosaltres som el futur.

Han estat molts anys de convivència amb tota la comunitat universitària, en què hi ha hagut moments molt bons, i altres no tant. Molts de nosaltres ja sabem que aquesta ha estat una de les millors èpoques de la nostra vida, i els altres segurament se'n adonaran amb el temps. La majoria de nosaltres hem fet amics per a tota la vida i hem viscut experiències irrepetibles.

Recordau que, com va dir Isaac Newton, el que sabem és una gota d'aigua, el que ignoram és l'oceà. Hi ha tant per descobrir allà defora! El nostre objectiu ha de ser saber cada vegada més i més per poder tenir una visió global del món i com funciona. El poeta tràgic de l'antiga Grècia Sòfocles ho tenia ben clar: el coneixement és la part més considerable de la felicitat. Les ganes d'aprendre cada dia un poc més crec que simbolitzen l'espirit universitari i tot el que ens espera després.

Ja per acabar la meva intervenció, m'agradaria citar una frase que va dir Donald Kendall, un empresari molt reconegut, i és que l'únic lloc en què l'èxit apareix abans que la feina és el

diccionari.

Moltes gràcies a tots, enhorabona i a gaudir de l'estiu, que ens ho hem guanyat!